

RUN4UNITY

A műholdas közvetítés programja (18.00-19.20)

19 – A műholdas közvetítés kezdete (30")

RVM főcím

20 – ÉNEK: „RUN4UNITY” (3'48")

The city streets are grey
With people suffering in their pain
The joy they hunger for
Is near and not so far away.

Give love and you will find love
Share the pain that's all around you
Take away all the sorrow,
Heal the wounds you see
Happiness will follow.

**Time to run all together
all the world is set in motion
join our race as we reach our goal
Run, run, run – run and go. (2x)**

The race continues on
And soon we'll be one family
Come join our effort and the river
Soon will meet the sea
Just do your part, He'll be there
And multiply your actions
See your city grow

Make it your intention
Nations all united.

Time to run all together... (2x)

All you people hear me out!
Come and stand beside our cause!
Know the day is near at hand
When all the nations will rejoice
Feed all the hungry! Tend to the thirsty!
Clothe all the naked! Give to the needy!
So roll up your sleeves and you'll make a big difference!
The world will live as one!

Time to run all together... (3x)

21 – A VILÁG KÖSZÖNTÉSE – BEMUTATKOZÁS (2')

színpadközép

Francesco: Sziasztok!

Letizia: Isten hozott benneteket a Run4Unity világméretű sportstaféta második rendezvényén, mely a föld számos országával összeköt minket!

Luca: Élő tv-közvetítésen keresztül kapcsolatban vagyunk az öt földrésszel. Köszöntünk mindenkit, aki most velünk van!

Francesco: Welcome to Run4Unity!

Cristina: Salut!

Luca: Hola!

Letizia: Benvindos mindenkinek, aki figyelemmel követ minket a világ különböző részein: Letizia vagyok,

Cristina: én Cristina,

Luca: Luca,

Francesco: Francesco.

Cristina: Ma több ezren futunk több száz városban, és átadjuk egymásnak a stafétabotot a világ egyik időzónájából a másikba. Ezzel kifejezzük, hogy célunk, az egyesült világ, nem elérhetetlen!

Luca: Elég, ha mindenki megteszi a maga útszakaszát!

Letizia: Gyalog, rollerrel, biciklin, gördeszkán, kajakkal, sőt még libegőn is...

Cristina: Azt mondtad, libegőn?

- Letizia:* Igen, igen jól értetted! A világ legmagasabb Run4Unity rendezvénye Quitóban, Ecuadorban lesz, több mint 4.000 méter magasságban!
- Luca:* Itt a Navona téren is épp most fejeztük be a futást a tér körül.
- Francesco:* Közel 2.000-en veszünk részt itt 43 különböző országból: és mindannyian szereplői vagyunk a mai napnak, amit különösen Chiara Lubichnak szeretnénk szentelni, hogy kifejezzük neki köszönetünket. Majdnem két hónappal ezelőtt mondtuk neki utoljára, hogy „Viszontlátásra” az Égben.
- Letizia:* Vele együtt készítettük elő a mai rendezvényt, és ő is szeretett volna most jelen lenni velünk. Chiarának volt egy nagy álma: hogy hozzájáruljon az egység, Jézus végrendeletének megvalósításához, hogy: „Legyenek mindnyájan egy”, mely az Evangélium lényege.
- Luca:* Mi, gyerekek az egységért, akik különböző felekezeti egyházak keresztényei, de különböző vallások tagjai is vagyunk, szeretnénk átvenni Chiarától a stafétabotot és folytatni a futást, hogy a világot az egyesült népek családjává tegyük.
- Cristina:* Ennek megvalósítását a saját városainkban kell elkezdenünk. Szeretnénk, ha nem lennének olyan szürkék a magány és a közömbösség miatt. Sokszor szavak nélkül megyünk el egymás mellett... Szeretnénk valamit tenni azért, hogy ez megváltozzon. De mit csináljunk, hol kezdjük?

22 – SZÜRKE VÁROS KOREOGRÁFIA – BAJORORSZÁG HÁROM FELVONÁSBAN (4'29") az egész színpad (28 elem)

Jelenet: szürkébe öltözött gyerekek mutatják be:

1. Közlésképtelenség

BEMUTATJA, HOGY A TECHNIKA ÉS A TECNOLÓGIA AZ ELSZIGETELŐDÉSHEZ VEZET

Jelenet: mindenki elszigetelten ül a számítógépe előtt. Az ecset az antenna. Belép egy, aztán egy másik 'beszínezett' fiú, akik elkezdnek festeni két szürke fiú körül. Számítógépeik 'antennái' kezdenek összeköttetésbe kerülni.

2. Kiközösítés, erőszak, kirekesztés

BEMUTATJA, AHOGY AZ ERŐSEBB VALÓSÁG ELYNYOMJA A GYENGÉBBET

Jelenet: a szürke gyerekek sarokba lökdösnek egy olyan valakit, aki különbözik a többitől, és a fordított ecsetét fegyvernek használja (azt szimbolizálja, aki nem követi a tömeget). Belép vödörrel egy beszínezett gyerek, bemártja az

ecsetét és a kiközösített mellé áll, hogy ugyanazokat a mozdulatokat végezze, mint ő. Ezt a színes gyereket is megfenyegetik, kiközösítik. De ő tovább fest, és a szürkék fegyverei lassan-lassan a földre hullnak.

3. Megosztottság, ellentmondások

KÉT VALÓSÁG KÖZÖTTI ELLENTÉTET MUTAT BE, KEZDVE AZ ÉLET MINDENNAPI, KIS DOLGAINÁL EGÉSZEN A NAGYOBBAKIG, A NÉPEK KÖZÖTTI ÖSSZETŰZÉSEKIG

Jelenet: Két egymással szemben álló csapat alakul. A szürke ecseteket használva fal, rács emelkedik közöttük. Belép három színes gyerek, és elkezdik festeni a rácsot, mígnem megrepedezik és összeomlik.

23 – AZ ARANYSZABÁLY MEGHIRDETÉSE, ÉS MEGHÍVÁS ANNAK ÉLÉSÉRE (1'30")

színpadközép

Luca: Győzzük le a közömbösség, a magány, a kirekesztettség falait, és színezzük be városunkat: ezt fejezték ki a bajorországi 'Gyerekek az egységért', katolikusok és evangélikusok együtt, a koreográfián keresztül. Mi is ezt szeretnénk, de hogyan állítsuk meg a szürkéség előrenyomulását?

Letizia: Van az Evangéliumban egy elgondolkodtató mondat: „Amit akartok, hogy veletek tegyenek az emberek, ti is tegyétek velük!”. Olyan értékes törvény ez, mely minden vallásban közös, és ott él minden ember szívében. Aranyszabálynak hívják.

Luca: A világ megváltoztatásához elég lenne, ha együtt élnénk ezt a kis törvényt. Akivel csak a nap folyamán találkozunk, legyen rokonszenves, vagy ellenszenves, fiatal vagy idős, egészséges vagy beteg, honfitársunk vagy külföldi, így akarjuk szeretni!

Letizia: Képzeljük bele magunkat az ő helyzetébe, és bánjunk vele úgy, ahogyan szeretnénk, ha velünk is bálnának. Gyakran elég egy mosoly, egy befogadó gesztus, megértés, meghallgatás.

Luca: Mit szóltok? Megpróbáljuk most, itt ahol vagyunk, elkezdve annál, aki mellettünk van ebben a pillanatban? Biztos, hogy nem hiányzik majd az alkalom! Benne vagytok?

Letizia: Itt van velünk Catalina. Ciao! Számodra az Aranyszabály jelentett megoldást egy nagyon nehéz helyzetben, igaz?

24 - CATALINA – BUENOS AIRES: az aranyszabály a családban (1'50")

színpadközép

Igen. Sziasztok. Buenos Airesből jövök, és 13 éves vagyok. Az apukámat 6 éves korom óta nem láttam. A édesanyámmal élek, aki vak, és a 21 éves bátyámmal, akivel nagyon összetartunk, mindketten szeretjük a zenét és hegedülünk. Körülbelül egy évvel ezelőtt hirtelen megváltozott minden. A bátyám elkezdett kábítószerezni. Ez nagyon megrázott. Nem értettem, miért engedte így el magát. Nagyon szomorú lettem, hozzá se szóltam, és minden javaslatát visszautasítottam, még azt is, hogy együtt zenéljünk, ami azelőtt mindig örömmel töltött el minket. Napról napra rosszabbodott az állapota. Az anyukám is nagyon ideges volt és aggódott. Egyszer csak megértettem, hogy a bátyámnak nem a neheztelésekre van szüksége, hanem a szeretetemre. Meg kellett változtatnom a hozzáállásomat. Már nem hagytam őt figyelmen kívül, hanem elkezdtem figyelmesen meghallgatni. Ha futni ment, felajánlottam, hogy elkísérem, bár a sport nem az erősségem, de segíteni akartam legyőzni a visszaesés kísértését. Lassan-lassan ő is úgy kezdett viselkedni velem, ahogy én vele. Tudta, hogy mennyire szeretnék eljönni Rómába, ezért azt akarta, hogy hegedüljünk együtt a metróaluljárójában. A járókelőknek nagyon tetszett a zenénk, és pénzt is adtak. Azt akarta, hogy az egészséget az útiköltségre fordítsuk. Még mindig küzd a kábítószer-függőség legyőzéséért, de biztos vagyok benne, hogy ha nem kezdtem volna el az aranyszabályt élni, nem kapta volna meg az újratekéréshez szükséges szeretetet.

25 – MEGHÍVÁS A TAPASZTALATOK MEGOSZTÁSÁRA (45")

színpadközép

Letizia: Köszönjük, Catalina! Mi is meg szeretnénk tapasztalni ennek az evangéliumi igének a hatásait. És ma akarjuk elkezdni, most, kezdve azzal, aki éppen mellettünk van.

Luca: Biztos, hogy sok tapasztalatra teszünk szert! Elmondhatjuk egymásnak a weboldalunk fórumán: a „run4unity.net”-en

Letizia: Hé, Luca, nem érzékelsz valami mozgást odalenn? Mintha történe valami...

Luca: Hát, nem tudod? Nem tudtad, hogy a Run4unity annak a projektnek a része, amit úgy hívnak, hogy „Szeretettel színezzük be városunkat”? Ez kifejezi az elkötelezettségünket, hogy be szeretnénk színezni a városaink szürke pontjait.

26– CAROSELLO JELENET - AZ 'ÖSSZEADÁS' JELE (30")

a kockáknál

27 – AZ 'ÖSSZEADÁS' JEL FELDOBÁSA ÉS A TAPASZATALATOK BEVEZETÉSE (40")

a kockáknál állva

Francesco: Számvetést kell készítenünk, hogy megvalósíthassuk a „Szeretettel színezzük be a városunkat” projektet. Ehhez a matematikai jelek lesznek majd segítségünkre, amelyeket a világ minden országában megértünk. Kezdjük az 'ÖSSZEADÁS' jellel: Több Szeretet. Cristina elmagyarázza.

Cristina: Adjuk össze erőnket azokkal a barátainkkal, akik osztoznak ideáljainkban. Ígérjük egymásnak állandó kölcsönös szeretetet. Aztán nézzünk szét magunk körül: mérjük fel a városunkat. Válasszuk ki, hol kezdjük el beszínezni szeretetünkkel.

Francesco: Alessio, elmesélnéd, mi változott az életedben, amióta megismerted a 'Gyerekeket az egységért'?

28 - ALESSIO – ASSISI:

A 'Gyerekek az egységért' ideálja az én ideálom (1')

a kockáknál állva

Nem olyan régen az apukám megkért, hogy segítsek a nevelőknek az intézetben, ahol pszichológusként dolgozik. El kellett volna kísérem az uszodába az ottani

szellemi vagy testi fogyatékos gyerekeket. Rögtön nemet mondtam. Zavart a gondolat, hogy ha a barátaim meglátják, hogy másokért csinálom valamit, kicsúfolnak.

Néhány nappal később megismertem a gyerekeket az egységért, és valami csodálatos tapasztalatot éltem velük. Elbűvölt, ahogy élnek és mindenkit szeretnek. Meghódított, ahogy valóra váltották Jézus szavait: „Amit a legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek”.

A szívem mélyén azt éreztem, Jézussal találkoztam. Nekem is azt javasolta, hogy így éljek. És belementem.

Lassan-lassan megváltoztatta az életemet. Most, amikor csak tudok, elmegyek ebbe az intézetbe, segítek a gyerekeknek, játszom velük, igyekszem örömet szerezni nekik.

De elmondhatom, hogy a legnagyobb boldogság az, amit belül érzek. Örülök, hogy elmondhatom, hogy megtaláltam Istent, az életem igazi értelmét.

29 - ALEJANDRA – PARAGUAY: az árral szemben (2')

a kockáknál állva

Francesco: **Köszönjük Alessio! Lehet, hogy ma olyan barátokra lelünk, akiket jó, ha nem tévesztünk szem elől. Közben már itt van Alejandra! Hola! Paraguayból jössz, és nem olyan régen mély tapasztalatot éltél át, amivel nem tudtál volna egyedül szembenézni. Igaz?**

Igen, egy születésnap bulin voltam, és alig hittem a szememnek, amikor láttam, hogy az osztálytársaim totál részegesek. Egészen mások voltak, mint ahogy ismertem őket.

Nagyon aggódtunk értük a legjobb barátnőmmel. Szerettem volna kiüríteni az összes vodkás és sörös üveget, hogy abbahagyják, de ők azt mondták, ne „szenteskedjek”. És főleg megfenyegettek, hogy ne beszéljek erről senkinek. Ahogy hazamentem, sírtam, hogy ilyen rosszat tesznek magukkal, és úgy éreztem, el kell mesélnem az egészet a szüleimnek, de nem azért, hogy eláruljam őket, hanem mert elég súlyosnak látszott a helyzet. A következő hétfőn mindenki azt hitte a gimnáziumban, hogy én mondtam el az igazgatónak és ezzel szüleiknek is, de igazából a barátnőm szülei voltak. Nehéz volt megküzdeni a fenyegetésekkel és a mindennapos gúnyolásokkal. Senki nem szólt hozzám.

A családom, és a „Gyerekek az egységért” tartották bennem a lelket. Nekik köszönhetően nem éreztem magam egyedül. Továbbra is szerethettem mindenkit, és a végén az osztálytársaim még bocsánatot is kértek. De az ivást tovább folytatták. Sokszor meg se hívtak az ünnepekre, vagy ha meg is hívtak, csak röviditalokkal

kínáltak, hogy kinevethessenek, ha visszautasítom. A Gyerekek az egységért segítségével sikerült kitartani, és ellenállni ennek a dolognak, ami tönkreteszi az életet. És tudjátok, mi történt? A családom meglepetésből ünnepet szervezett a születésnapomra, és minden osztálytársam eljött! Ez más volt, mint a többi, itt nem volt alkohol, és mindannyian megtapasztalták, hogy új módon is lehet együtt lenni.

30 – Afrikai országok tánca (2')

A tér felől mennek fel a színpadra a középső lépcsőn (kb 20)

31 – Köszöntés az afrikai országokból (45'')

színpadközép

Aron: Üdvözlünk titeket Afrikából! Ugandából, Burundiból, Tanzániából, Kamerunból, Nigériából, Burkina Fasóból, és Kenyából érkezünk. Én Kenyából jövök, és nehéz időket éltünk a decemberi választások miatt. Néhány törzs erőszakosan szembeszállt egymással. Arra gondoltunk, hogy lehetet lesz eljönni! Ennek ellenére ugyanúgy folytattuk, tudva azt, hogy a szeretet a leghatékonyabb gyógyszer minden rosszra.

Cynthia: Az AranySzabály ösztönzésére, az életünket is kockára téve, néhányunknak sikerült ruhát, élelmiszert, szappant és más alapvető használati cikkeket vinni egy nagyon veszélyes területre, ahol a menekültek érkezése miatt mindenben hiányt szenvedtek. Szeretnénk mindnyájatokkal együtt továbbra is másokért élni, mert ahogy Chiara tanította, „a szeretet mindent legyőz”.

32 - CAROSELLO JELENET: AZ 'OSZTÁS' JELE (30'')

a kockáknál

33 – AZ 'OSZTÁS' JEL FELDOBÁSA (20'')

a kockáknál állva

Letizia: Osszuk meg másokkal
amink van, de azt is,
akik vagyunk.
Sírjunk a sírókkal,
örüljünk az örvendezőkkel,
és soha ne adjuk alább.

Luca: Most térjünk át utunk következő állomásához: az „OSZTÁS” jelhez, vagyis a megosztáshoz.

34 – LUCA – MILANO: roma gyerekekkel (1'30") fényképekkel *a kockáknál állva*

Ezt próbáltuk tenni mi is a milánói 'Gyerekek az egységért' tagjaival. Igyekeztünk megérteni, hogy városunkban kik a legperemhelyzetűbbek. A barátaink meséltek nekünk néhány romacsaládról, akik nehezen illeszkednek be a nyelvi és kulturális különbségek miatt... Lekezelően „cigányoknak” nevezik őket, és sokan azt gondolják róluk, hogy csak lopni tudnak.

Szerettük volna megszüntetni ezt az előítéletet, és testvérekként tekinteni egymásra. Amikor találkoztunk velük, láttuk, hogy hol laknak: a telepük egy lerakat mögött rejtőzött. Túlságosan kényelmetlen valóság volt ez a jómódú közeli területhez képest. Sáros utcák, bádognyuhók, nyitott szennyvíztárolók... Sosem gondoltam volna, hogy létezik ilyen a városomban. A kezdeti döbbenet után felmerült bennem egy gondolat: pontosan mi, gyerekek változtathatjuk meg ezt a környezetet a szeretettel. Teli lelkesedéssel kezdtünk el találkozni körülbelül 15 roma gyerekekkel, hogy játszunk velük, és Karácsonyra, vagy más ünnepekre különféle tevékenységeket szerveztünk nekik. Annyira elevenek voltak, hogy miután nagy gonddal előkészítettünk a különböző munkákat, tíz perc múlva mindent összeromboltak! De megmaradt a szeretet, amit adtunk, és amit kaptunk. Örömteli hálájuk volt a legszebb válasz számunkra. A velük való kapcsolat során rájöttünk, hogy a legkirekesztettebbek is a városunkhoz tartoznak, és ha megosztjuk az időnket és a barátságunkat, az mindenkinek örömet jelent!

35 – MARIANA ÉS ANA CLAUDIA - RECIFE: 'Adás klub' az iskolában (1'30") fényképekkel *a kockáknál állva*

Mariana vagyok, én pedig Ana Claudia, és Recifeből, Brazíliából jövünk. Az egyik külvárosi iskolánkban, amit nagyon szegény negyedek vesznek körül, megalakult az 'adás klub'. Ahhoz, hogy valaki tagja legyen, meg kell válnia egy olyan tárgytól, amit szeret, és odaajándékozni azzal a bizonyossággal, hogy az evangélium igaz, amikor megígéri: „Adjatok és adnak majd nektek is”.

Ahogy meglátogattunk néhány nálunk szegényebb családot, arra gondoltunk, hogy a klubunk segíthetne, hogy felépítsünk egy házat egy özvegy édesanya és négy gyermeke számára, akik nylonfóliákból készült kunyhóban éltek. Ahogy szétnéztünk a tárgyak között, amiktől megváltunk, el tudtuk őket látni a legszükségesebb dolgokkal. Aztán a „Gyerekek az egységért” különböző országokból érkezett hozzájárulásaival felépítettük a házukat! Ez volt az első! Mások is bekapcsolódtak, amikor hallottak a klubunkról, mint azok az építőanyag kereskedők, akik gyakran nagy kedvezményeket adtak, és így több ház is épülhetett. Idáig ötöt építettünk fel, négyet pedig

felújítottunk. Az elején csak 10-en voltunk, most 90 tagja van a klubnak az iskolánkban.

36 – A TAPASZTALATOK LEZÁRÁSA, ÉS AZ INTERNET POINT ÖSSZEKÖTTETÉS ELINDÍTÁSA (10’)

Letizia: Köszönjük Marianának és Ana Claudiának! Most lépünk kapcsolatba az internet point-tal. Lorena, milyen híreink vannak a világ többi részéről?

37 – HÍREK A VILÁG TÖBBI RÉSZÉN ZAJLÓ SPORTSTAFÉTÁRÓL (2’) *internet point*

Lorena: Ma közel 300 város van összeköttetésben velünk a világon, és rengeteg fénykép és üzenet érkezik. Nagy a lelkesedés. Megkérjük Ariannát, Paolót és Ilariát, hogy számoljanak be.

Arianna: Igen, Libanonban például, akiről tudjuk, hogy tv-n keresztül követnek minket, a keresztény és muzulmán gyerekek olajfákat ültettek a béke jegyében Ain Aar terén, ahol a staféta zajlik. A polgármester nyitotta meg, hogy emlékeztessen mindenkit, hogy vessünk véget az ellenségeskedésnek. Mindig fennáll a veszély az összetűzésre. Félelem, Az emberek félnek, elcsüggedtek. Holnap a 'Gyerekek az egységért' elmennek ahhoz a határvonalhoz, ahol fegyveres harcok folytak, hogy a remény üzenetet adják át az embereknek.

Paolo Z.: Magyarországon, a Duna mentén vak gyerekek is részt vettek a futásban. Olaszországban 24 városban futottak. Cuneoban jelen volt Stefania Belmondo, egykori sí-világbajnok. Pisaban, az Arno folyón, egy evezőegyesület is bekapcsolódott. Szicíliában a futballrajongók összetűzéseiről híres Cibali stadion előtt találkoztak. Imolában a Ferrarik robájára startoltak.

Ilaria: Caracasban, Venezuelában most fejezik be az előkészületeket a mozgáskorlátozott gyerekekkel együtt. Senki nem lesz néző, hanem mindenki főszereplő, még a koreográfiákban is. Mexikóvárosban békeüzenetet tartalmazó feliratokkal fognak kiállni a piros jelzőlámpákhoz, és megkérik az autóvezetőket, hogy mosolyogjanak és dudáljanak, ha egyetértenek. Pueblában pedig a Run4unity-t a világ legnagyobb piramisa, a Cholula-i piramis mellett rendezik meg, mely az

azték és spanyol kultúra egységét jelképezi. Hihetetlen, de minden engedélyt megkaptak hozzá!

Lorena: Ki tudja, még mennyi szép hírt szeretnél elmondani! Mindenesetre a weblapunk továbbra is nyitva áll. Most lássuk, mi történik a színpadon.

38 – CAROSELLO JELENET- A 'KIVONÁS' JELE (30'')

a kockáknál

39 – 'KIVONÁS' JEL FELDOBÁSA, ÉS A TAPASZTALATOK BEVEZETÉSE (45'')

a kockáknál állva

Francesco: Szegények, magányosok, kiteszítottak.
Mit tehetünk?
Minden nap fussunk hozzájuk!
Ha valaki éhes,
adjunk neki enni,
ruházzuk fel, ha nincs neki,
legyünk társa a magányban.
Keressük fel, ajándékozzuk meg őket,
de ne csak anyagi javakkal, hanem
időnkkel, köszöntésünkkel,
figyelmünkkel, meghallgatásunkkal.
Mindenekelőtt ajándékozzuk mosolyunkat,
és senkit ne hagyjunk egyedül.

Cristina: Itt van mellettem Eric Kolumbiából. Városában a 'Gyerekek az egységért' tagjaival már néhány éve nagyon érdekes kezdeményezést folytatnak, mely jól kifejezi ezt a „KIVONÁS”, vagyis a kevesebb fájdalom jelet. Elmesélnéd, mivel foglalkoztok?

40 - ERIC - KOLUMBIA: hajléktalanokkal az utcán (1'50")

a kockánál állva

Négy éve együttműködünk egy alapítvánnyal, akik gondját viselik a hajléktalanoknak. Szeretetre, társaságra van szükségük, valakire, aki meghallgatja őket, segít nekik. Estefelé felkeressük őket és viszünk nekik „aguapanela”-t, egy nálunk jellegzetes meleg italt, és szendvicset. Már úgy ismernek minket, hogy mi vagyunk az „éjszakai aguapanelások”.

Ahogy meghallgatjuk őket, megrázó, kegyetlen, történetekről szerzünk tudomást. Egyszer azt mondta az egyikük: „Tudod, tolvaj vagyok, és így tudok megélni, de ha egy nap valaki lopni akar tőletek, csak annyit mondjatok: 'aguapanelás vagyok' és senki sem fog bántani titeket”. Valóban, egyik este Sebastiannal történt, miután az egyik hajléktalant elkísérte a kórházba, és még az utcán maradt, hogy egyszer csak hirtelen valaki elé állt, késsel fenyegette, és pénzt kért tőle. „Egy fillérem sincs - mondta – de ha akarod, meghívlak egy meleg aguapanelára, amit a barátaimmal osztunk”. A tolvaj meglepetten ránézett, és így válaszolt: „Te 'aguapanelás' vagy? Akkor nem bántalak! Ti befogadtok és szerettek minket. Nagyon éhes vagyok, ezért lopok. Bocsáss meg! Nem szeretném, ha miattam nem jönnétek többet!”.

Egy tulúai barátnőnkkel is hasonló történt. Reggel hatkor, iskolába menet, valaki hátulról megszólította: „Add ide a mobilodat”. De ahogy megfordult, a tolvaj felismerte, hogy „Aguapanelás!” Bocsánatot kért, és felajánlotta, hogy elkíséri az iskolába, hogy megvédje más bántalmaktól.

Érezzük, hogy ez csak a kezdet ahhoz, hogy ezek az emberek be tudjanak illeszkedni a városaink életébe.

41 – CLARA - TANZÁNIA: amikor a családban a legnehezebb (1'30")

a kockánál állva

Cristina: **Olykor megtapasztalunk személyesen olyan fájdalmakat, amelyeket nehéz legyőzni, ahogy Clarával történt Tanzániában.**

Az apukám már jó ideje állandóan vitatkozott az anyukámmal, egészen jelentéktelen dolgok miatt is. A szomszédok is hallották az állandó veszekedést, én pedig nagyon szégyelltem magam. Amikor észrevettem, hogy az anyukám éjjel-nappal imádkozik, Isten segítségét kérve, én is csatlakoztam hozzá. Igyekeztem szeretni az apukámat kisebb figyelmességekkel, főleg, amikor hazaért a munkahelyéről. Örült, amikor a húgommal és velem volt, de anyával egyre nehezebb lett a helyzet. Néha panaszkodtam Istennek, és azt kérdeztem tőle, miért nem lehet jó apánk. Amikor a barátaim jó dolgokat mondtak a szüleikről, mindig összehasonlítgattam magamban:

mennyire sajnáltam, hogy nem így volt az én családban is! Azokban a pillanatokban az egyedüli titkom az volt, hogy Jézusnak ajánlottam mindent, és amikor sikerült, ezt a fájdalmamat is. Tudtam, hogy Ő a kereszten magára vette minden ember szenvedését. Annyira szenvedett értünk, hogy egyedül érezte magát, sőt, azt érezte, hogy az Atya is elhagyta. Pontosan úgy, mint én.

Az Evangélium szavai: „Boldogok, akik szenvednek, mert majd megvigasztalják őket.”, erőt adtak, hogy tovább „harcoljak”, megtanítottak, hogy türelmes legyek. Továbbra is szerettem, és imádkoztam. És Isten válaszolt az imáinkra, mert a szüleim ugyan már nem élnek együtt, de jó a kapcsolatunk az apukámmal. Sőt, annak ellenére, hogy nem ugyanabban a városban lakunk, sokkal jobban összetartunk.

42 – ECSET KOREOGRÁFIA: kivonás jel

Találkozás a fájdalommal (3')

az egész színpad

(Jelenet: Néhány színesre festett gyerek szövetséget köt egymással a színpadon. Aztán egyre erősebb szürkehullám támadja meg és fojtja el őket. A halálukból egy színes virág születik)

43- CAROSELLO JELENET - A 'SZÁZALÉK' JELE (30")

színpadközép

44 – A 'SZÁZALÉK' JEL FELDOBÁSA ÉS A TAPASZATALATOK BEVEZETÉSE (30")

Színpad közepén háttérben a város

Luca: Nem lesz mindig egyszerű így élni, mert a kötelesség kerül valamibe. Lesznek nehéz pillanatok, amikor a többiek meg akarnak fékezni. Ha valaki kigúnyol, bocsássunk meg neki, anélkül, hogy elbátortalanodnánk. Tegyük meg, ami rajtunk áll! és ahová mi nem juthatunk el, bízzuk rá Istenre, De ne adjuk alább célunkat. Mindig a százsorosban lesz részünk.

Letizia: Pakisztánban ...nak is módjában állt megtapasztalni, hogy ha megteszünk egy kis részt, Isten megteszi a többit.

45 – (nevek) - PAKISZTÁN: egy újfajta bank és takarékbetét (1'40")

színpadközép város háttérrel

A családjaink közül sokan bizonytalan anyagi körülmények között élnek, és megtörténhet, hogy valaki nehéz helyzetben találja magát. Ezért arra gondoltunk, hogy közösbe tesszük a megtakarított pénzünket, és egy általunk kitalált bankba tesszük, ahonnan a többiek beleegyezésével mindenki felvehet egy összeget, ha szüksége van rá.

Egy napon megtudtuk, hogy az egyik barátunk nem jár iskolába, mert a szülei nem tudták kifizetni a beiratkozási díjat [tandíjat]. Nagyon szomorú volt. Elhatároztuk, hogy segítünk neki a bankban lévő pénzünkből. A megtakarított pénzünk megosztása újabb gazdagságot eredményezett, örömet amiatt, hogy a barátunkat ismét láthattuk az iskolában. Később kaptunk egy összeget ajándékba, sokkal többet, mint amit adtunk. Isten válasza volt ez, aki a százszorosot ígéri annak, aki örömmel ajándékozik. Nemcsak az anyagi dolgokat osztottuk meg, hanem az örömeinket, a fájdalmainkat is, és főleg az Aranyszabály élésében tett erőfeszítéseinket. Amikor közülünk két testvér édesapja súlyosan megbetegedett, hosszú időn keresztül felajánlottuk a segítségünket. Ez a Mennybe befektetett tőke fenntartotta az egész családot. Nagyon örültünk, amikor az orvos megerősítette, hogy eredményesek voltak a kezelések.

46 – ÉNEK: „VÁROSOK” (4'36")

színpad város háttérrel

Immagina un po' se le strade dove stai camminando

Ti facessero sentire a casa tua.

Se fossero proprio le piazze

Dove stai riposando ad accoglierti

Anche se non sei di qui.

Come vorrei che fosse così

La mia città una casa per te.

Immagina poi se i palazzi si vestissero a festa

per far bello tutto il bello che vorrai

Se i muri ti aprissero il cuore

Tu potresti passare anche dove non l'avresti fatto mai.

Se tu vorrai sarà così

oggi lo sai che sono qui

Le città non sono solo di mattone

**Soprattutto sono fatte di persone
Con i tuoi respiri con i miei respiri
Con i tuoi pensieri qui nei miei pensieri**

**E non è solo un sogno basta che lo vuoi
Si può accendere il giorno sulla mia città.**

Immagina un po' di tentare un nuovo modo
Di stare con gli altri fare quello che vorresti fatto a te
Di certo la gente che incontri all'inizio sorpresa
Tenterebbe questo gioco insieme a noi

Se tu vorrai sarà così
oggi lo sai che sono qui

Le città non sono... (2x)

**E non è solo un sogno basta che lo vuoi
Si può accendere il giorno sulla mia città.**

47 –TELEFONOS KAPCSOLÁS BOLIVÁRRAL – PERU (1')

színpadközép előtérben

Letizia: **Hamarosan telefonos összeköttetésbe kerülünk a perui Andokkal! Halló, itt vagytok?**

Igen, itt vagyunk egy kis városban, a perui hegyekben, 3200 méter magasan, amit Boliviának hívnak. Nagyon boldogok vagyunk, mert már régóta várjuk ezt a pillanatot. Nagy örömmel tölt el, hogy az egész világon sok gyerek hallgat minket. Itt mi is azért akarunk élni, hogy a testvériséget építsük.

Letizia: **Nálatok is ma van a Run4unity, igaz? Meséljete, mit csináltok.**

Körülbelül 600-an vagyunk a régió 14 településéből. Néhányunknak több mint 17 órát kellett utaznia az idejutáshoz: gyalog vagy szamárháton, folyókat és kanyargós utakat átkelve. Néhányan már tegnap este érkeztek. Vendégül láttuk őket a házaikban, kényelmes helyet készítve nekik, hogy a lehető legjobban fogadassunk őket, és megosztottuk velük, amink van.

A Run4unity-t körülbelül 30 gyerek nyitja meg, akik lóháton kísérik egy fáklyát. Ez azt a fényt jelképezi, ami a többiek számára szeretnének lenni. Mindenkit üdvözlünk innen Peruból. Köszönjük, és várunk titeket!

A kockák a város helyett a „x” jelet alkotják

48 - A 'SZORZÁS' JEL FELDOBÁSA (30")
a kockáknál állva

Cristina: Sokszorozzuk meg szeretetünket,
figyeljünk oda mindenkire.
Bárki, aki elhalad mellettünk,
egy felebarát akit szerethetünk,
legyen gazdag, vagy szegény,
szép vagy csúnya,
nagytudású vagy nem,
ugyanolyan vallású, vagy másmilyen.
Fedezzük fel egymás gazdagságát,
kezdeményezzünk párbeszédet mindenkivel
és azt keressük, ami összeköt.
A többiek majd követni fognak minket.

Francesco: Derítsük fel a kocka egy másik oldalát, egy új matematikai jelet, a „SZORZÁS” jelét: a szeretetet, mely mindenkiért van. Itt van mellettünk Romi Argentínából, aki egyik szorgalmazója annak a projektnek, mely az országuk 400 iskolájába érkezett el.

49 - Romi és (nevek)- ARGENTÍNA: iskolák fóruma (1'30")
a kockáknál állva

M. Rosariot választották a latin-amerikai polgármesterek találkozóhelyéül. Ezzel igazán rendkívüli lehetőség nyílt, hogy mi, gyerekek, javaslatokat tegyünk nekik a városunk életének javításért. Az az ötletünk támadt, hogy fórumot hozunk létre az iskolák között, ahol vitafórumokon és kerekasztal-beszélgetéseken keresztül megoldásokat javaslunk, és konkrét akciókat valósítunk meg a testvériség terjesztése érdekében.

Romi Amikor bemutattam a tervet az iskolámban, az igazgató azt mondta: „Nincs olyan tanár, aki tudna neked segíteni, ha akarod, egyedül kell előrevinned a dolgot”. A kezdeti félelem után bementem minden osztályba, és körülbelül 15-en csatlakoztak.

Argentína sok más városából is hívtunk meg gyerekeket. Ahogy együtt dolgoztunk, írtunk egy záró üzenetet, amit aztán előterjesztettünk a latin-amerikai polgármesterek nagygyűlésén.

Azóta sok más iskola is csatlakozott, és 10.000 gyereket sikerült bevonni.

- M. A legkülönbélebb dolgokat valósítjuk meg: testvérkapcsolatokat hozunk létre szükségben szenvedő iskolákkal, mozgássérült gyerekekkel foglalkozunk; könyvtárakat és menzákat biztosítunk a szegényeknek, korrepetálunk, hogy a gyerekek ne hagyják ott az iskolát. Azért is dolgoztunk, hogy ledöntsük iskoláink építészeti akadályait, és ökológiai projekteket is indítottunk az önkormányzati és a megyei testület jóváhagyásával.

Francesco: **Most látogassunk el Indiába az Andhra Pradesh állam jellegzetes táncán keresztül. Ez kifejezi, hogyha a keresztények, a muzulmánok és a hinduk között megéljük az Aranyszabályt, építhetjük a békét és az egyetemes testvériséget.**

50 – KLASSZIKUS TÁNC - INDIA (3') *a színpad felén*

Indiai hagyományos tánc (Kuchipudi). Az egyik indiai állam, az 'Andhra Pradesh vidékére jellemző. A tánc neve „Tarangam”. Ez azt jelenti 'tányáron táncolás'. Kifejezi, hogy ha keresztények, muzulmánok és hinduk éljük az Aranyszabályt, építhetjük a békét és az egyetemes testvériséget.

52 – INTERJÚ CONRADDAL - INDIA: párbeszéd a hindu gyerekekkel (1'20") *fényképek kockáknál állva*

Cristina: **Ciao, Conrad. Tudjuk, hogy Indiában, a Run4Unity első rendezvényén már 5.000 gyereket vontatok be, aminek óriási sikere volt. Főként pedig, hogy különböző kasztokhoz és vallásokhoz tartozó gyerekekkel futottatok, és bevontatok a társadalmi és vallási élet vezetőit is, akik elkötelezték magukat**

veletek együtt az „Aranyszabály” élésében. Elmagyaráznád, hogyan tudtok párbeszédet folytatni mindegyikükkel?

Conrad: A titkunk az, hogy arra összpontosítunk, ami egyesít minket. Egy nagy ghandiánus hindu mozgalom, a *Shanti Ashram* gyerekeivel együttműködünk a városaink beszínezésében. Elmentünk hozzájuk Tamil Nadu-ba, ahová 36 órát utaztunk vonaton, és együtt dolgoztunk sok nagyon szegény gyerekekkel a falusi iskolákban. Egyszer kifestettük az egyik iskolát. Vendégül láttak minket az otthonaikban és banánleveleken ettünk, ahogy az India déli részén szokás. Legközelebb ők jöttek el hozzánk Mumbaiba, ahol négy napon keresztül együtt látogattuk az árvaházakat, gyerekkórházakat, iskolákat, és az örömet vittük mindenkinek.

**53 – ELŐRERÖGZÍTETT TELEFONBESZÉLGETÉS JERUZSÁLEMMEL:
Interjú a három egyistenhívő vallás gyerekeivel (2')**

*Videófelvételen keresztül
Színpadközé, előterében*

Francesco: **Elérkezett a pillanat, hogy kapcsoljuk Jeruzsálemet. A tömegtájékoztatási eszközökön keresztül gyakran aggasztó hírek érkeznek ebből az országból, ahol a béke még távolinak tűnik. Jeruzsálem, itt vagytok?**

Együtt: Sziasztok!

M. Shalom, Ya'ir vagyok, zsidó vallású, és Jeruzsálemben lakom.

F. Én Odelia vagyok, szintén zsidó vallású, Jeruzsálemből.

M. Igen, mi tényleg úgy érezzük, hogy a béke még messze van, olykor egyenesen lehetetlennek látszik!

Mindenki szenved a helyzet miatt: az arab részen ellenőrzőállomások akadályozzák a mindennapi szabad mozgást, és néha megalázva érezzük magunkat; az izraeli részen állandó félelemben és bizonytalanságban élünk. Amikor a családból valaki bevonul katonának, fennáll a veszély, hogy elveszítjük őt.

F. De mindezek ellenére reménykedünk! Én hiszek a békés és testvéries jövőben. És reméljük, hogy ha megerősítjük a kapcsolatokat és a barátságot magunk között, elérjük a célunkat.

Francesco: **Mit tesztek konkrétan ti, különböző vallású gyerekek az egység és a béke építéséért?**

- F.* Elkezdünk egy projektet, hogy kölcsönösen megismerjük egymást a három vallás tagjai közül, és ne politikai, hanem személyes barátságokat kössünk.
- M.* Ebben a kezdeményezésben 10 zsidó, 10 keresztény és 10 muzulmán vesz részt, akik az év folyamán különböző alkalmakkor összejönnek, hogy ellátogassanak a három vallás szent helyeire, megtanulják a keresztény, a zsidó, és az iszlám vallás néhány alapvető elveit.
- F.* Giovannának hívnak, keresztény vallású vagyok Jeruzsálemből. Ez a tapasztalat nagyon sokat segített, hogy elfogadjuk és szeressük a körülöttünk lévőket, akkor is, ha más kultúrájúak, más vallásúak, és másképp gondolkodnak.
Ha sikerült barátságot kötni nekünk, gyerekeknek, akkor ez szélesebb körben is lehetségessé válik. A szeretettel, a kölcsönös meghallgatással és a párbeszéddel eltűnnek az előítéletek, és ledőlnek a falak.
Köszönjük, most a saját nyelvünkön üdvözlünk benneteket: Shalom és Salam.

54 – CAROSELLO JELENET - AZ 'EGYENLŐSÉG' JEL (30")

55- AZ 'EGYENLŐSÉG' JEL FELDOBÁSA (20")

Luca: Ha Isten velünk van,
egy város túl kevés.
Célozzuk meg az egyetemes testvériséget,
az egyesült világot.
Szükségünk van rád is,
szereteted ecsetvonására,
hogy elérkezzünk a célhoz.
Adjuk minden nap a maximumot,
hogy soha ne kelljen megbánnunk:
túl keveset szerettünk.

56 – A FORRÁS FELFEDEZÉSE: Chiara bemutatása (1'20")

színpadközép

Letizia: Van valaki, aki a saját városán elkezdve a világ sok más városát is beszínezte: Chiara Lubich, a forrás, ahonnan mi, 'Gyerekek az Egységért' is

születtünk. A második világháború idején, amikor Trentóban, egy északolaszországi kisvárosban, minden összeomlott a szörnyű bombázások miatt, Chiara és első társnői hittek az egyedüli ideálban, melyet semmilyen bomba nem pusztíthat el: Istenben, a Szeretet Istenben, aki mindenkit végtelenül szeret.

Luca: És amikor nem létezett más körülöttük, csak nyomorúság és kétségbeesés, a szeretet ereje által egy másfajta, új életet vittek a városuk negyedeibe, mely az evangéliumból fakadt. Amijük volt, megosztották a szegényekkel, és mindent százszorosán kaptak vissza... Néhány hónap múlva már 500-an voltak.

Letizia: Azóta ez az élet elérkezett a föld minden pontjára, és férfiak, nők, gyerekek, fiatalok, művészek, politikusok, munkások ezreit ragadott magával. Ez a nép egyre növekszik, és elkötelezi magát Jézus végrendeletének megvalósításában: „Hogy legyenek mindnyájan egy”.

Luca: Ma itt van velünk a téren Chiara néhány első társa, akik egészen a kezdetektől osztoztak vele kalandjában, igaz Cristina?

57 – INTERJÚ SILVANÁVAL: a Chiarával való találkozása (1'30") *a személyiségeknél – mozgó kamera*

Cristina: **Igen. Itt van mellettem Silvana. Tudjuk, hogy amikor Chiarával talákoztál, körülbelül olyan idős voltál, mint mi. Mire emlékszel abból a pillanatból?**

Silvana: 15 éves voltam és felmerült bennem a kérdés: hogy lehet, hogy az emberek elmúlnak, akár a falevelek. Valami olyat kerestem, ami megmarad, hogy én is megmaradjak, mint a történelemkönyveim szereplői, akik valami nagyot alkottak. Akkoriban meghívtak, hogy találkozzam egy lánnyal, aki majd megismerteti velem Jézust. Ugyanis mondtam a hittantanáromnak, hogy nem ismerem Őt, pedig érdeklődéssel követem az óráit.

Amikor Chiara fogadott engem, és köszöntött, azonnal otthon éreztem magam. Leültünk egy kis heverőre: letettem a földre a könyveimet, és ő pedig mesélt, hogy a barátnőivel milyen csodálatos kalandot élnek.

Beszélt a minket körülvevő életről, ahol – a háború miatt - minden elmúlik. Ha három vagy négy életünk lenne, sokféleképpen leélhetnénk,

de csak egyetlen életünk van. Ezért megéri jól leélni, valami maradandóért, ami egy egész élettel felér. Végül azt mondta: megértettük, hogy egyedül Isten az, ami nem múlik el: ezért Őt választottuk életünk Ideáljává.

Éreztem, hogy megértésre találnak a bennem lévő kérdések. Számomra is volt válasz. Egy pillanat leforgása alatt elhatároztam, hogy Istent választom: Chiara Ideálja az én ideálom, ezért akarok élni.

58 – INTERJÚ MARCOVAL: az Evangélium éléséről (1'30")

a személyiségeknél – mozgó kamerával

Francesco: **Köszönjük, Silvana! Marco, neked viszont van egy rekordod: te voltál az első fiú, aki Chiarát követte, igaz? Mi változott ezzel az életedben?**

Marco: Igen, teli voltam fenntartásokkal a vallásos emberekkel szemben, de amikor hallottam Chiarát Istenről beszélni, teljesen magával ragadott a fény és a szeretet. Attól kezdve kapcsolatban maradtam vele. Emlékszem egy esetre: mivel munkás voltam, és sok mindenhez érttem, esténként többször elmentem megjavítani valamit az első fokolárba, ahol Chiara lakott az első társnőivel. Így lehetőségem volt, hogy hallgassam a beszélgetéseiket.

Egyre jobban vonzott az a légkör. Egyik este, ahogy befejeztem a munkát, Chiara hívott, hogy üljek le, pihenjek egy kicsit. És elkezdett Jézusról beszélni, akiben hittem ugyan, de nagyon távol éreztem magamtól. Többek között azt mondta: „Jézus mindig Jézus volt, akkor is, ha dolgozott, ha imádkozott, ha csodákat tett, ha evett, ha pihent... Ha ma jönne el, a XX. században, azt hiszem, ő is munkás lenne, mint te”. Ez fény volt számomra: egyrésztől csődöt mondott a vasárnapi kereszténységem, másrésztől megértettem, hogy arra vagyunk hívatva, hogy 24 órától 24 órára másikként legyünk. Ez az újfajta meglátás egészen elvakított, olyannyira, hogy azon az éjszakán le se hunytam a szemem.

Megértettem, hogy ennek megvalósításához az evangélium élése a titok. Azóta ez az élet elterjedt az egész világon.

59 - INTERJÚ ELIVEL: a gyerekek átveszik a stafétát Chiarától (1'30")
a személyiségeknél – mozgó kamera

Cristina: **Köszönjük, Marco! Most kérdezzük meg Elit is, aki Chiara mellett élt sok éven keresztül, egészen az utolsó pillanatig. Mit mondanál ma nekünk, gyerekeknek, hogy folytatni tudjuk a futást, amit Chiara elkezdett?**

Eli:

Cristina: **Köszönjük Eli! Most pedig szeretnénk egy dalt dedikálni Chiarának, aki fényt gyújtott a világon. A címe: „Világos éjszaka”.**

60 – ÉNEK: 'NOTTE CHIARA' (4'02")

Se guardiamo il mondo dall'alto di un dirupo
Vediamo solamente grigie identità.
Gli uomini da soli arrancano nel buio di un'esistenza
senza amore, senza verità.

E non c'è comprensione nemmeno per chi ti è vicino
Come possiamo vivere così... E allora

**Come luci di stessa fiamma rischiariamo questa notte
Riportiamo i colori che il mondo ha perso.
Come luci come stelle illuminate dall'amore
Accendiamo nel mondo fuochi d'unità.**

E guardiamo il cielo un manto blu di stelle
Anche la terra può essere così
Una luce nuova per ogni cuore scuro
Può accendere la vita che nessuno al mondo spegnerà.

Noi come stelle brilleremo nella notte
Con il fuoco eterno dell'amore che oggi vincerà... E allora

**Come luci di stessa fiamma rischiariamo questa notte
Riportiamo i colori che il mondo ha perso.
Come luci come stelle illuminate dall'amore**

Una notte chiara da qui dilagherà. (2x)

61 - Videófelvétel: Chiara a gyerekeknek (10")

színpadközép

Luca: **Most pedig adjuk át a szót Chiarának, aki egy korábbi videó-üzenetén keresztül átadja nekünk a titkot célunk, az egyesült világ eléréséhez. Hallgassuk meg.**

62 – Videófelvétel: CHIARA A SZERETET MŰVÉSZETÉRŐL (4')

„Egység. Az egység nem utópia. A tapasztalatunk is ezt mutatja. Emlékszem, hogyan született ez a gondolat. Háború volt, és az óvóhelyre menekültünk; akkor épp egy pince volt az óvóhelyünk, és magunkkal vittük az Evangéliumot. Ez volt az egyedüli, amit magunkkal vihettünk. Felnyitottuk, és a gyertyafénynél olvastuk.

Egyszer, pontosan ebben a pincében, ahogy kinyitottuk, Jézus főpapi imáján, az egységimán akadt meg a tekintetünk: „Atyám, legyenek mindnyájan egy”. Elolvastuk. Egy kicsit nehéznek tűnt, legalábbis az életkorunk és a vallásos tapasztalatunk miatt; de az volt a benyomásunk, hogy ez az alaptörvénye a később megszületett mozgalmunknak, melynek célja, hogy „legyenek mindnyájan egy”. Ez megérintett minket. Hogyan hozzuk létre az egységet? Hogyan segítsünk másokat az egység létrehozásában? Emlékszem, mindannyian odamentünk egy oltár köré, és azt mondtuk: „Jézus, Jézus, te az egységet akarod, ez a végrendeleted; ha akarsz, használj fel ehhez minket is (...)”. Mi, fiatal lányok, kértük ezt és reméltünk benne.

Az Evangélium tanított meg ennek élésére, az Evangélium mondta meg, hogyan járuljunk hozzá az egyetemes testvériséghez. Az Evangélium, melynek lényege a keresztény szeretet. Az Evangéliumból emelkedtek ki ennek a szeretetnek a sajátosságai, amelyeket igyekeztünk élni, most is igyekszünk élni, és másokkal éltetni.

Ez a szeretet nem szűkül le csupán a családukra vagy barátainkra. Ez a szeretet mindenkit szeret, mint az Atya, aki napot és esőt küld rosszakra és jókra egyaránt. Mindenkit szeretni kell. Ez a szeretet elsőként szeret, kezdeményező, nem várja el, hogy szeressék; mint Krisztus, akit az Atya elküldött a földre, hogy meghaljon értünk. Meghalt értünk, akik még bűnösök, tehát rosszak voltunk, nem szerettünk. Ő volt a kezdeményező, elsőként szeretett. A mi szeretetünk is akkor igazán keresztény szeretet, ha elsőként teszi meg a lépést.

Aztán a másik, amit megtanultunk az Evangéliumból, hogy úgy szeressük a felebarátot, mint önmagunkat. Van egy szép mondata Gandhinak, így szól: „Te és én egyek vagyunk. Nem okozhatok neked fájdalmat anélkül, hogy ne sebezném meg saját magamat is”.

Ez a szeretet konkrét, nem érzelmesség vagy képzelődés, hanem tettekre kész, egyé válik a másikkal, szenved a másikkal, és orvosolja a szenvedését; örül a másikkal, és így megsokszorozódik az öröm, egyé válik a másikkal. Ez a szeretet Krisztust mutatja meg a többiekben, akkor is, ha a szeretet a testvér felé irányul, de a végső ítéletkor Jézus majd ezt mondja: „Nekem tetted, nekem tetted”, akár a jót, akár a rosszat.

Tudom, hogy ha így indulunk el, ha ezt a szeretetet éljük, létrejön és előrehalad a keresztény forradalom, amit az első keresztények éltek, és elterjedt az általuk ismert egész világon.

63 – VÁLASZ CHIARA ÜZENETÉRE, ÉS ELKÖSZÖNÉS (1'30")

színpadközép

Luca: Igen, gondolom, nem tévedek, ha azt mondom, hogy ez a taps azt fejezi ki: „Benne vagyunk”!

Benne vagyunk mi is, hogy a szeretetet vigyük a világba, tehát éljük a szeretet művészetét, amit az imént hallottunk Chiarától.

Cristina: Benne vagyunk, hogy átvegyük a stafétabotot, és folytassuk a futást, amit Chiara elkezdett a célja felé, ami most már a mi célunk is: hogy legyenek mindnyájan egy.

Francesco: Most elérkezett a pillant, hogy elköszönjünk egymástól. Köszönjük mindenkinek, akik figyelemmel követték minket, és akik lehetővé tették ezt a világméretű összeköttetést, mely által mindnyájan éreztük, hogy egyek vagyunk.

Letizia: Ne veszítsük egymást szem elől, maradjunk kapcsolatban a weblapon keresztül is. Folytassuk városaink színezését, bejárva minden állomást, melyeket ma felfedeztünk a matematikai jelek segítségével.

Az igazi örömet fogjuk megtapasztalni. Az evangélium élése lesz az életünk kincse, az arany, amit a városainkba akarunk vinni.

64 – ÖRÖMTELI ECSETKOREOGRÁFIA, MELY BEVONJA A TERET: fénysugarak a tömegben (3'11")

az egész színpad és a tér

65 - DAL: „THE RISEN ONE” (3’20”)

**You are the risen one you are the Lord
Our hearts are bursting filled with your joy
You are the risen one you are alive
If you believe in him you’ll never die
You never die.**

The Lord is now risen the tomb has been opened
And now he’s among us `till the end of time
Morning has broken new life has been given
Darkness has vanishes He’s the light that we see
In the night as he spoke to me
In the rising of the sun you’ll see. Now I can see!

You are the risen one...

Then early one morning the women were searching
And walking beside them He said who he was
All those who have seen him can say that He’s risen
His love is now us `till the end of time
Break the ice and open the heart
Let the world rejoice, a brand new start. A brand new start.

**You are the risen one you are the Lord
Our hearts are bursting filled with your joy
You are the risen one you are alive
If you believe in him you’ll never die
You are the risen one!**

66 – A MŰHOLDAS KÖZVETÍTÉS VÉGE (30”)
RVM szignál